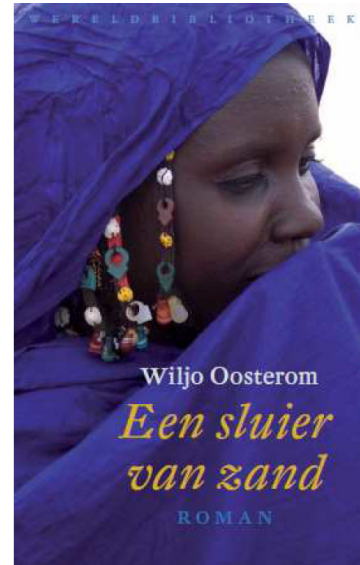

2012 reisverslag 02 school voor dove kinderen in Guidimakha.

In mijn koffer zat een exemplaar van mijn nieuwe boek, *Een sluier van zand*, niet omdat ze het hier kunnen lezen of er iets over kunnen zeggen, maar omdat ik het zelf wil lezen. Misschien vreemd, ik heb er tenslotte een paar jaar over gedaan om het te schrijven en ken ieder woord, iedere letter, maar toch vind ik het spannend om het nu als boek te lezen. Ik sleep het dus mee, op de slaapmat, op de mat buiten en in de auto. Tot mijn oprechte verbazing is men er hier enorm trots op, ook al kunnen ze geen letter ervan lezen. De waardering voor mij, voor het boek (ongelezen), is hoe gek dat ook klinkt groter dan voor het bouwen van een watertoren. Iedere letter heb ik immers zelf geschreven en de projecten worden uiteindelijk door anderen gebouwd en beheerd en daar hebben ze natuurlijk gelijk in. Maar op die manier heb ik er nooit naar gekeken. Een van de wijze mannen vertelde mij: 'Door jouw boek geef jij ons identiteit, niet op een kaart of een briefje maar werkelijk. Door jouw boek bestaan wij, met onze religie, onze cultuur en onze trots en onze hebbelijkheden. Ook de arme mensen die hier nauwelijks een naam hebben en de voorhuwelijkse kinderen, vader onbekend, geen naam, zij mogen er zijn, ze hebben recht van bestaan, ze staan geschreven in je boek.' Ik was ontroerd over zoveel vertrouwen in mijn kennis van de stam. Met een blij gevoel lees ik het boek nu met zijn ogen. Ik heb er alle tijd voor, want we zitten vijf volle dagen vast.

En nu maar wachten op betere tijden!

Onze auto verzet geen wiel, wat ze ook proberen. De automonteurs, drie in getal, reizen heen en weer naar het centrum van Dakar voor steeds andere onderdelen, totdat er besloten is de complete versnellingsbak mee te nemen en ter plekke te vragen wat er vernieuwd moet worden. De monteurs vragen gevarengeld vanwege de rellen in Dakar. Oorzaak: een president mag maar twee keer vier jaar aanblijven, waarvoor de huidige president Abdoulaye Wadd (bijna 90 jaar), een wetswijziging heeft gemaakt. Maar nu wil hij voor de derde keer regeren en dus verkiesbaar zijn. Je zou denken: dan stemmen ze toch niet op hem, probleem opgelost, maar de mensen zijn bang dat hij de stemmen gaat kopen... en onze zanger Youssou Ndour die zelf president wil worden, steunt de mensen daarin, tja politiek...

Een van de monteurs blijft de wacht houden bij de onderdelen die her en der verspreid over de grond liggen. Gaat dit goed komen? Ja, het komt goed, nou ja... met veel moed en beleid.

Na 19 uur rijden arriveren we in Mauritanië.

De volgende morgen worden we wakker onder een laag zand, door alle kieren, ook de voor het oog onzichtbare, stuift het zand naar binnen, we waren zo moe dat we het niet gemerkt hebben. Buiten hangt er een enorme zandmist. Toch vertrekken we naar Guidimakha (richting Mali).

We nemen alleen een groot laken mee om onder te slapen, uit ervaring weten we dat het er nog een graadje heter is dan bij ons... Bij elke politiepost geven we een kopie van mijn paspoort, de controle hier is intensief gezien de problemen met Al Quaida. De weg is grotendeels rang rang, daarmee wordt bedoeld: een verharde zandweg met vaak slippen in mul zand en veel kuilen en hobbels. Het is bij ons vandaan ruim 300 km. en we doen er ruim zeven uur over.

Wind, zand en stof, uren.....

Wiljo Woodl Oosterom, Spuistraat 23, 1135 AV Edam, The Netherlands . silentwork@planet.nl
phone +31-299-315184 (fax -82) . mobile +31-622-273212 . Rabobank 356.918.890 . www.silentwork.org

De school is gebouwd in het gebied Guidimakha, in het plaatsje Agoinitt. Door erfelijkheid en herhaalde epidemieën van meningitis zijn er in deze omgeving enorm veel dove volwassenen en kinderen. De afstand naar de hoofdstad is ruim 850 km.

Tegen de avond komen we aan bij de school voor dove kinderen. We slapen buiten onder ons laken, het is er absurd koud, rond de 15 graden en een koude wind. We kruipen dicht bij elkaar en overleven zo de nacht.

De school ziet er goed uit. De schooltafels en stoelen zijn gemaakt door de leerlingen in opleiding tot houtbewerker van Maison des Sourds in Nouakchott. Er zijn 18 dove leerlingen en 10 heel jonge horende kinderen die tegelijkertijd les krijgen.

Zo is de school rendabel en betaalt de overheid een leerkracht. Binnenkort komen de dove kinderen uit de omgeving ook naar school. Er is een oude 4wheeldrive beschikbaar om deze kinderen op te halen en thuis te brengen. Na registratie betaalt de overheid de verzekering en de diesel. Een geweldig resultaat, dankzij ons succes met Maison des Sourds. Nu ook de overheid ziet dat dove kinderen alles kunnen, behalve horen, willen ze meewerken.

De kinderen zijn enthousiast, en de leerkracht niet minder. Het ontbreekt hem alleen aan ervaring, hij is dan ook enorm blij met onze toezegging een ervaren leerkracht te sturen voor drie maanden. Ook ons materiaal: de 500 gebaren dvd in Soninke en het gebarenboek evenals de trainingen in: Totale Communicatie en Visualisatie, en Free Hands, leren lezen en schrijven aan Afrikaanse dove kinderen, hopen we volgend jaar te kunnen realiseren.

Water bij de school, enorm belangrijk als de temperatuur kan oplopen tot boven de 50 graden.

Wiljo Woodl Oosterom, Spuistraat 23, 1135 AV Edam, The Netherlands . silentwork@planet.nl
phone +31-299-315184 (fax -82) . mobile +31-622-273212 . Rabobank 356.918.890 . www.silentwork.org